

DO IG

Občasník 6. B (II. ZŠ)

Cena dohodou, ale
nejméně 6 Kč

Číslo 1/2015

(Čtení pod lavicí zakázáno –
časopis může být zabaven a
znovu prodán.)

Proč chcete psát časopis? Jen tak, asi máme málo práce. **Kde berete texty?** V hlavě. **Jak často to chcete vydávat?** Občas (ale možná už nikdy, nebo možná často; uvidíme). **Kdo by měl do časopisu přispívat?** Dobrovolně jakýkoli žák či zaměstnanec školy, nedobrovolně žáci školy prostřednictvím slohových cvičení. **Proč tu je tolik básniček?** Je jich plná hlava. **Tak to by stačilo.** -jak-

Jilemnice

Stadion, hřiště a co více,
to všechno má Jilemnice.
Je to krásné město,
lidí je tu přes sto;
co dalšího si přát,
co nám Jilemnice může dát?

Koupaliště, jídlo,
K tomu hezké sídlo.
Chtěli bychom letiště,
máme tu jen smetiště.

Jilemnici nemám ráda.
Vrabc s kosem se tu hádá.
To je prostě Jilemnice:
Párky, parky a nic více.

Jen vám prostě říkám,
že už si trochu zvykám.
Kámoši jsou tu v pohodě
přírodu necháme přírodě.

-krf-šup-

Dotazník

Učitelům a panu školníkovi jsme položili následující otázky. **1. Jak dlouho tady pracujete? 2. Kolik máte klíčů? 3. Co pijete nejraději? 4. Co ve škole děláte nejraději?**

Dovolíme si odpovědi shrnout. První otázku jsme pokládali, protože jsme byli zvědaví a čtenář promine, ale neprozradíme, kdo tu učí nejdéle. Podle počtu klíčů je tu největším šéfem pan učitel Kudrnáč, vlastní 26 klíčů a navíc univerzál! Oblíbený nápoj nás nijak nepřekvapil, byla to celkem nuda.

Většina učitelů ve škole (překvapivě) ráda učí, což jsme nečekali. Jen pan učitel Krejčí nejraději svačí, paní učitelka Vanclová (41) má ráda děti a svačinu (*Nebo snad děti k svačině?!*). Paní učitelka Vejnarová (25) ráda opravuje sešity (!) a pan školník, ano všichni jsme to tušili, **RÁD ZLOBÍ DĚTI!** -šup-krf-nid-map-

Vtip

Bezvlasý říká beznohému: „šlápni na to, ať mi vlají vlasy!“

Pohádka o větě

Podmět (on) a Příšudek (on) se drží za ruce a procházejí se krajinou – registrovaní jsou jako základní skladební dvojice. Najednou uvidí Přívlástek (on), jak smutně leží na louce plné květin. Podmět praví k Příšudku: „Vidíš ho? Nevezmeme ho mezi nás?“ Příšudku se to moc nezdá, nakonec ale souhlasí: „Nebudeme už holá věta.“

Tak se Přívlástek přidal k Podmětu a Příšudku a chodili dále krajinou. Najednou nebyli dva, ale tři. A jak tak chodili, narazili na Předmět (on) a ten také ležel v trávě s kytkou v ruce a slzami v očích. Předmět podává příšudku květiny: „Na, vem si.“ Příšudek (on) přijímá a ptá se Předmětu (on) co tu tak sám pláče. Předmět, kdyby nebyl řízen, by odpověděl: „Ále, ležím tu, kytku jsem doteď neměl komu dát. Nemám přátele, nemám slov, nemám vět...“ A tak se Předmět přidal k Podmětu, Příšudku a Přívlástku.

Jen si řekli, že jim chybí okolnosti, a tu jde kolem... „Kdo jsi?!“ oboří se Příšudek na pocestného. Načež pocestný praví: „Jsem Určení (to). Příšlovečné Určení. A kdo jste vy?“ A věta rozvitá odpoví: „My jsme věta a jdeme do světa! Pojd' s námi.“ Teď už nebylo co dodat. A protože už nepotřebovali žádný Doplněk (jestli by ho vůbec poznali, kdyby ho potkali), šli světem a nesli sdělení. Usadili se nakonec na volném místě v sešitě. Jen se uvelebili, usadila se na konci věty **tečka**.

Kdo by chtěl snad vidět víc ze života věty, musí si počkat na tradiční předvánoční devátáckou besídku.

-krf-

Nevinným dotazováním učinili jsme skandální odhalení: Týká se pana školníka (+50). Jak jste vypadal, když jste byl malý? Stejně, akorát hubenější. Čůrala (pardon, čůral) jste někdy vstoje? Na což odpověděl také přítomný p. uč. Kudrnáč (42): „Nikdy. Je to holka!“ Rozpovídala se nám také paní zástupkyně Erbenová. Jako malá prý vypadala jako roztomilý rošťák, její první láskou byl manžel. A dokonce přislíbila, že v létě vyzkouší čůrání vstoje – těšte se na další číslo HUGA, dozvíte se (snad), jak to dopadlo.

-šup-krf-nid-map-

Jak si šibeniční dítě pamatuje jména měsíců

*Christian Morgenstern
Překlad 6. B*

*leden – jeden
únor – úbor
březen – hřeben
duben – lupen
květen – spleten
červen – ječmen
červenec – mravenec
srpen - supen
září – tváří
říjen – řízek
listopad – psychopat
prosinec – blázinec*

Vtip

Jdou pila a kladivo vyloupit obchod. Když vyběhnou ven, říká kladivo: „Nemám řidičák, tak sedni za volant a jedem.“ Na to pila odpoví: „Já nemůžu, já jsem pila.“

Poezie. Inspirovaná tajným místem
ze Školy malého stromu.

Tajné místo

To místo tajné
Není veřejné
Každý máme svoje
Tajné to je

proto je to tajné místo
s tajemstvím tu není čisto
mozek mi to zaplňuje
znalosti mi vygumuje

mám ho totiž v mysli,
kde mi to nemyslí

tajné místo

to je tajemství
o kterém každý ví

že je místo tajný

-krf-šup-jak-

Nemám rád, když se vyprávějí špatné vtipy.
Obzvláště nesnáším kameňáky. Znáte například
tento? **Jde chlap po poušti a najednou na něj
spadne balkon.** Já nevím, jak vy, ale tomu já
se nezasměji. Nebo jsem slyšel tenhle: **Sedí
kráva na stromě a přiletí k ní kolo. Ptá se,
kolik je hodin. Kráva vytáhne teploměr a
řekne: „Čtvrtek.“**

Ze života divoké kachny

Ruské lidové noviny uvedly, že ruský prezident
Putin řekl v jednom z rozhovorů: „Jezdím domů
tankem.“ Jeho občané se ptají, kde bere tolik
nafty. Jeho mluvčí se vyjádřil jasně: „Je to
prezident, tak kde asi?“ Z tohoto vyjádření jsme se
toho moc nedozvěděli. -šup-

Ve škole jsme se dozvěděli od důvěryhodného
učitele, že u nás v podzemních sklepeních se
provádí pokusy na lidech. My si ale myslíme, že
pokusy neprobíhají jen v podzemí. -toš-

Ó, moje PC (Můj miláček!)

Ráno vstanu a jdu do školy, tam mě to samozřejmě nebaví, pak přijdu domů, najím se a zvolám: „Ó, moje zlatíčko, konečně jsem doma, zaparíme nějakou hru a přijde zloba: Kdo mi ukradl mou hru?“ Rozhlédnu se po pokoji a řeknu: „Aha, já ji vlastně mám u PC.“ Zahraju si Call Of Juarez a jdu spát.

Druhý den ráno zvolám: „Ó, moje zlatíčko, dnes je sobota, za chvíli mi přijde poštou zas nějaká novota.“ Ó ano, je to GTA na PC a já jsem se zamiloval znova, pustil jsem tu hru na mém miláčkově, ale nejde to, zkusím to znova! Pořád to nejde a já dostanu amok, prokopnu počítač a je ze mě Prokop. Je ze mě cholerik a závislák, jsem na to hrdý. Konec.

-luk- (8. A)

V Blondýnka stojí na zastávce a přijde k ní bruneta. „Kolikátkou t jedeš?“ „Jedničkou.“ „Já dvojkou.“ Přijede dvanáctka a i blondýnka říká: „Dobrý, můžeme jet spolu!“ nebo Jdou dvě žáby p a jedna říká: „Je mi nějak špatně.“ Druhá odpoví: „No, vždyť jsi celá zelená.“

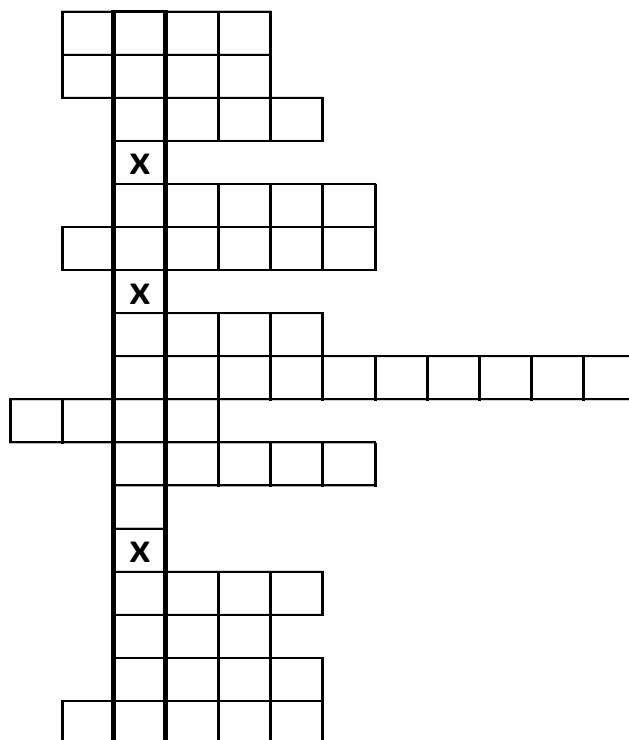
Křížovka

Vysklená díra ve zdi
Zvětšovací sklo
Píše se tím a není to propiska

Zvíře z vyjmenovaných slov
Střelná zbraň

Největší nepřítel člověka
Čtvrtý největší světadíl
Vyrábí se ve sklárnách
Semínko smrku
Opak ý

Když se hodně řve
Mimozemšťan
Jak dělá Lady kachna
Roste na palmě a není to kráva

Tábor

*Slunce svítí na nebi
A proto dneska na Labi
Tábory a turisté
Snad žádný nacisti*

*Příroda je hezká
jak brána nebeská
Přírody jsou krásné,
Každý z nich žasne*

*Prostě dobrá krajina –
Lepší než nácká malina...
Slunce svítí, teplo velké
Jen Labe je trochu mělké*

*Co dodat mám
Vždyť tu nejsem sám*

*Tenhle tábor je nej
Křičíme tu hej, hej, hej!
-krf-šup-jak-*

Zeptej se sourozence

Zeptali jsme se několika sourozenců. Někteří chodí do naší školy, jiní teprve budou. Položili jsme dvě otázky: 1. Kdy jsi poprvé čůral vestoje? 2. Jaká je/byla tvoje první láska?

Martin Šup (10): 1. Jak jsem začal chodit. 2. Prozradím jen iniciály: NN.

Matěj Paclík (15): 1. Jako malej, když jsem pomáhal babičce zalejvat kytičky. 2. Časopis Hugo.

Bin Vládin Haase (3): 1. Včela. 2. Tlaktol.

Tereza Ducháčková (5): 1. U babičky v neděli.

2. Maminka a tatínek. -šup-map-sah-nid-

Epilog

Líbí se vám náš časopis? Rádi bychom rozšířili redakci o členy z ostatních tříd. Kdo by měl zájem připravovat další HUGO, nechtě se hlásí. Naučí se základy novinářské práce – tedy získat informace, správně je překroutit a případně si je i vymyslet. Uvítáme také ojedinělé příspěvky tvůrčích blouznivců tohoto kraje. Nakonec nám ale bude i stačit, když si časopis koupíte a s chutí přečtete. -6B-